

Pytania prejudycjalne

Czy wykładnia art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/24/WE ⁽¹⁾, która oznacza uznanie w toczących się w innych państwach członkowskich postępowaniach sądowych, bez dalszych formalności, decyzji właściwego organu administracji państwa pochodzenia, która ma na celu zmianę z mocą wsteczną ram prawnych istniejących w momencie wszczęcia sporu, oraz pociąga za sobą pozbawienie skuteczności orzeczeń sądowych, które nie są zgodne z nową decyzją, jest zgodna z prawem podstawowym do skutecznego środka prawnego obowiązującym na mocy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, z zasadą państwa prawa zapisaną w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz z ogólną zasadą pewności prawa?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz.U. 2001, L 125, s. 15).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 8 lipca 2019 r. – CB/Tribunal Económico Administrativo Regional de Galicia

(Sprawa C-521/19)

(2019/C 363/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CB

Druga strona postępowania: Tribunal Económico Administrativo Regional de Galicia

Pytania prejudycjalne

Czy art. 73 i art. 78 dyrektywy VAT ⁽¹⁾ – rozpatrywane w świetle zasady neutralności, zakazu oszustw podatkowych, zakazu nadużywania prawa oraz zakazu nielegalnego zakłócania konkurencji – należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu i orzecznictwu dokonującemu jego wykładni, zgodnie z którymi w przypadku, gdy organ administracji podatkowej wykryje nieujawnione czynności podlegające podatkowi od wartości dodanej, których nie zafakturowano, należy uznać, że cena umówiona przez strony tych czynności zawiera podatek od wartości dodanej?

W związku z tym czy w przypadku OSZUSTWA, gdy dana czynność zostaje ukryta przed organami administracji podatkowej, jest możliwe przyjęcie – jak można wywnioskować z wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 28 lipca 2016 r. (sprawa C-332/15, Astone ⁽²⁾), z dnia 5 października 2016 r. (sprawa C-576/15, Marinova ⁽³⁾) oraz z dnia 7 marca 2018 r., Dobre ⁽⁴⁾, C-159/17, EU:C:2018:161 – w celu ustalenia właściwej kwoty podatku i nałożenia odpowiedniej kary, iż kwoty zapłacone i otrzymane nie zawierają VAT?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 28 lipca 2016 r., Astone (C-332/15, EU:C:2016:614).

⁽³⁾ Wyrok z dnia 5 października 2016 r., Maya Marinova (C-576/15, EU:C:2016:740).

⁽⁴⁾ Wyrok z dnia 7 marca 2018 r., Dobre (C-159/17, EU:C:2018:161).